

Govern

Disposicions de caràcter general

Decret

Vist l'article 28 del text refós de la Llei qualificada de la nacionalitat, aprovada per decret legislatiu del 28 març del 2007;

Atès que les persones interessades han acreditat de forma fefaent que han perdut la nacionalitat d'origen en aplicació del que es preveu en l'article 38 i han emès la declaració jurada corresponent,

El Govern

Decreta

Reconèixer la nacionalitat andorrana amb plenitud de drets polítics a les persones relacionades a la llista següent:

Ayete Valdivia, Carlos Vicente, amb efectes des del 15 de juliol del 2014
Buen Regue, Victor, amb efectes des del 29 d'agost 2014
Raya Linares, Mario, amb efectes des del 6 de juny del 2014
Torrebellà Serentill, Ana Maria, amb efectes des del 6 d'agost del 2014
Troitiño Ferreira, Julio, amb efectes des del 14 d'octubre del 2013
Viver Saloni, Cristina, amb efectes des del 20 d'octubre del 2014

L'adquisició de la nacionalitat andorrana de les persones interessades té efectes a partir de la data en què han perdut la nacionalitat o les nacionalitats que tenien.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 19 de novembre del 2014

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Decret

d'aprovació del Reglament regulador del port i l'ús de les armes de foc i dels mitjans coercitius autoritzats al Centre Penitenciari

El dia 10 de setembre del 1996, el Principat d'Andorra va signar el Conveni europeu per a la prevenció de la tortura i de les penes o dels tractaments inhumans o degradants, fet a Estrasburg el 26 de novembre de 1987. Posteriorment, el dia 6 de gener del 1997, es va ratificar l'instrument internacional esmentat, que va entrar en vigor al nostre país el dia 1 de maig següent. En conseqüència, a partir de llavors, el Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura i de les Penes o dels Tractaments Inhumans o Degradants, creat a l'empara del Conveni, ha fet tres visites periòdiques a Andorra.

L'informe del Comitè Europeu per a Prevenció de la Tortura i de les Penes o dels Tractaments Inhumans o Degradants del 20 de setembre del 2006, emès arran de la segona visita efectuada del 3 al 6 de febrer del 2004, ja recomanava a Andorra d'adoptar les normes reguladores escaients en relació amb el recurs als mitjans de contenció. En aquell moment, s'estava elaborant la legislació interna en matèria penitenciària, i aquest procés va culminar amb l'aprovació de la Llei 4/2007, del 22 de març, qualificada penitenciària i de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari. El capítol tercer del títol III d'aquesta darrera Llei regula el port i l'ús de les armes de foc, i l'ús dels mitjans coercitius per part dels membres del Cos Penitenciari.

En concret, l'article 41 estableix que, com a principi general, tots els membres del Cos Penitenciari estan subjectes al port de l'arma, el qual es limita tanmateix a llocs estratègics determinats i a les altres zones que es determinin per reglament. També defineix les zones del Centre Penitenciari en què resta prohibit aquest port de l'arma, llevat de les circumstàncies excepcionals taxades a l'article 43; determina l'obligació de seguir les formacions i els entrenaments continus necessaris per usar l'arma, i en limita

el port als actes de servei. Al seu torn, l'article 42 regula la prohibició temporal del port de l'arma, mentre que l'article 43 estableix els supòsits en què es pot fer ús de les armes de foc. Finalment, l'article 44 preveu que els membres del Cos Penitenciari poden utilitzar mitjans coercitius en l'exercici de les seves funcions, en els casos que s'hi relacionen, però que els mitjans coercitius autoritzats i el seu ús s'han de determinar reglamentàriament, amb l'avaluació i l'aprovació prèvies d'una comissió tècnica.

En aquest sentit, després de la tercera i darrera visita al nostre país, que va tenir lloc del 28 de novembre a l'1 de desembre del 2011, el Comitè Europeu per a Prevenció de la Tortura i de les Penes o dels Tractaments Inhumans o Degradants va publicar l'informe corresponent el dia 15 d'octubre del 2012, en què recomanava a Andorra elaborar un text reglamentari ad hoc en relació amb als mitjans coercitius que desenvolupés el contingut de l'apartat 2 de l'article 44 de la Llei 3/2007.

Però el Consell d'Europa no és l'únic organisme que ha recomanat a Andorra de regular la utilització dels mitjans coercitius. Més recentment, el dia 21 de novembre del 2013, el Comitè contra la Tortura, que analitza el seguiment que fan els estats part del Conveni de les Nacions Unides contra la tortura i les altres penes o tractaments cruels, inhumans o degradants, fet a Nova York el 10 de desembre de 1984, signat i ratificat per Andorra el 5 d'agost del 2002 i el 22 de setembre del 2006, respectivament, i que va entrar en vigor el 22 d'octubre següent, va emetre les observacions finals derivades de l'informe inicial sobre Andorra, en què recomanava la regulació de l'ús de les armes d'impulsió elèctrica i els requisits que havia contenir aquesta regulació.

Si bé l'ús de les armes de foc i dels mitjans de contenció en relació amb les persones privades de llibertat i internades al Centre Penitenciari, que estan sota la custòdia i la vigilància dels membres del Cos Penitenciari, pot esdevenir a vegades un recurs imprescindible i ineludible per garantir la seguretat i la integritat del mateix intern concernit, dels altres interns o del personal que treballa al Centre Penitenciari, no és menys cert que aquest ús s'ha de regular de forma

detallada i limitada per tal d'evitar que posi en dubte els drets i les garanties que emparen les persones recluses i, en concret, que se'n derivin casos d'abús o de maltractament.

És per aquest motiu, i també per tal d'acomplir el mandat que es conté als articles 41 i 43 de la Llei 3/2007, que s'ha promogut aquest Reglament, en què s'han incorporat d'altra banda les recomanacions diverses que han emès en la matèria tant el Comitè Europeu per a Prevenció de la Tortura i de les Penes o dels Tractaments Inhumans o Degradants com el Comitè contra la Tortura de les Nacions Unides.

Aquest Reglament es divideix en catorze articles, els tres primers dels quals en determinen l'objecte i l'àmbit d'aplicació, i alhora defineixen els conceptes d'arma de foc i de mitjà coercitiu des d'una perspectiva normativa. Seguidament, es regula el port de les armes de foc, tot incorporant i precisant el contingut dels apartats 1, 3 i 4 de l'article 41 de la Llei 3/2007; es determinen les zones del Centre Penitenciari autoritzades a aquest efecte, tot desenvolupant d'aquest manera els apartats 1 i 2 de l'article 41; i es regula també l'ús de les armes de foc i els supòsits que en legitimen aquest ús, en consonància amb el contingut de l'article 43.

A continuació, el Reglament, a l'empara de l'article 44 de la Llei 3/2007, relaciona els mitjans coercitius autoritzats, els classifica en mitjans de control i seguretat d'una banda, i en mitjans de defensa d'altra banda, i assenyalava les situacions en què el seu ús està indicat especialment o reservat estrictament. Igualment regula el port dels mitjans coercitius autoritzats, que difereix segons la classificació que s'ha esmentat; en efecte, mentre que els mitjans de control i seguretat poden ser duts de forma permanent i quotidiana, el port dels mitjans de defensa es vincula directament al seu ús. En aquest sentit, també estatueix de forma detallada l'ús dels mitjans coercitius autoritzats, que requereix la superació de la formació escaient i l'obtenció d'una autorització especial en el cas dels mitjans de defensa, i estableix les limitacions oportunes quan els interns concernits siguin dones embarassades i menors d'edat. Finalment, defineix les actuacions

preceptives que han de precedir l'ús dels mitjans coercitius autoritzats i determina una prelació en aquest ús en relació amb els diferents mitjans disponibles.

Aquest Reglament també incorpora dues obligacions a l'efecte de fer possible el control posterior a l'ús de les armes de foc o dels mitjans coercitius autoritzats. Consisteixen en la consignació en un registre de la informació bàsica que deriva d'aquest ús, i en l'emissió d'un informe extens i detallat si s'ha emprat un mitjà de defensa, o si s'ha utilitzat un mitjà de control i seguretat i s'han referit o constatat signes de lesió. D'altra banda, es regula el dret de l'intern concernit de rebre atenció mèdica immediata, en seguiment de la qual també s'ha d'emetre un informe.

També es preveuen les normes relatives a la custòdia i el manteniment de les armes de foc i dels mitjans coercitius autoritzats, i a la formació inicial i continuada necessàries per tal de dur i emprar aquestes armes i aquests mitjans coercitius.

En darrera instància, es crea i regula la composició, les funcions i el funcionament de la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius, d'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 44, que té com a finalitat principal de vetllar perquè es faci una utilització dels mitjans coercitius autoritzats d'acord amb els principis de necessitat, congruència i proporcionalitat. I, per tant, d'avaluar de forma prèvia i individualitzada per a cada intern aquesta eventual utilització, i de controlar-ne l'ús que se n'ha fet amb posterioritat i el compliment de les obligacions a càrrec dels membres del Cos Penitenciari que hi són inherents.

Ateses les consideracions esmentades, a proposta del ministre de Justícia i Interior, el Govern, en la sessió del 19 de novembre del 2014, aprova aquest Decret amb el contingut següent:

Article únic

S'aprova el Reglament regulador del port i l'ús de les armes de foc i dels mitjans coercitius autoritzats al Centre Penitenciari, que entrarà en vigor l'endemà de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament regulador del port i l'ús de les armes de foc i dels mitjans coercitius autoritzats al Centre Penitenciari

Article 1

Objecte

És objecte d'aquest Reglament la regulació del port i l'ús de les armes de foc i dels mitjans coercitius autoritzats per part dels membres del Cos Penitenciari en l'exercici de les funcions que tenen encomanades; la regulació de les obligacions de registre, informació, formació, custòdia i manteniment associades al port i l'ús d'aquestes armes de foc i mitjans coercitius autoritzats; l'establiment de les garanties mèdiques que emparen els interns del Centre Penitenciari en relació amb l'ús d'aquestes armes i mitjans coercitius, i la regulació de la composició, les funcions i el funcionament de la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Aquest Reglament és aplicable únicament als membres del Cos Penitenciari que, en l'exercici de les funcions que els són pròpies, siguin portadors i puguin fer ús de les armes de foc i dels mitjans coercitius de control, seguretat i defensa autoritzats, d'acord amb les disposicions dels articles 41, 43 i 44 de la Llei 3/2007, de 22 de març, del Cos Penitenciari.

Article 3

Definicions

Als efectes d'aquest Reglament, es considera:

a) Arma de foc: qualsevol dispositiu destinat a propulsar un o diversos projectils amb capacitat letal, mitjançant la pressió dels gasos generats per la combustió d'un propel·lent. Aquests dispositius estan dotats d'elements de punteria i disparadors per tal de determinar el moment i la direcció dels projectils.

b) Mitjà coercitiu: acció que implica la força física personal adreçada a contenir un altre subjecte, o material

professional i legal destinat a exercir un ús de la força necessari, proporcional, congruent i no letal a un subjecte, amb la finalitat de dissuadir-lo de la seva actitud i, en cas necessari, incapacitar-lo temporalment a fi de passar a una situació de control.

Article 4

Port de les armes de foc

1. D'acord amb l'apartat 1 de l'article 41 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, tots els membres del Cos Penitenciari estan subjectes al port de les armes de foc, llevat que se n'hagi decidit la retirada temporal o definitiva per part del director del Centre Penitenciari o del ministre competent en matèria d'interior, que s'hagi acordat la suspensió del lloc de treball que ocupa el membre del Cos Penitenciari, o que hagi estat adscrit en comissió de serveis o es trobi en situació d'excedència, a l'empres de les disposicions de l'article 42, dels apartats 2 i 3 de l'article 35 i dels articles 47 i 48 de la Llei esmentada, respectivament.

En cas que el membre del Cos Penitenciari hagi estat declarat en situació de reforma o se l'hagi adaptat a un nou lloc de treball, de conformitat amb els apartats 2, 3 i 5 de l'article 35 de la Llei referida, i que arran d'aquesta declaració o adaptació deixi de ser membre del Cos Penitenciari, també deixa d'estar subjecte al port de les armes de foc.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior i d'acord amb l'apartat 3 de l'article 41 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el port i l'ús de les armes de foc per part dels membres del Cos Penitenciari requereixen haver rebut i superat la formació específica i continuada que en aquesta matèria estableixi el director del Cos Penitenciari, amb l'aprovació del ministre competent en matèria d'interior, en els termes que preveu l'article 13.

3. Tal com estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 41 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, el port de les armes de foc per part dels membres del Cos Penitenciari només pot tenir lloc quan estan de servei i dins les zones autoritzades que s'assenyalen a l'article 5.

Article 5

Zones autoritzades per al port d'armes de foc

1. Les zones autoritzades per al port d'armes de foc per part dels membres del Cos Penitenciari són les zones estratègiques següents:

- a) Els perímetres d'entrada i de sortida del Centre Penitenciari.
- b) Les garites de vigilància dels patis o els miradors del Centre Penitenciari.
- c) La galeria tècnica situada a la planta S-4 del Centre Penitenciari.

2. D'acord amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 41 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, resta prohibit el port d'armes de foc dins la zona de custòdia dels interns i el recinte interior del Centre Penitenciari, llevat que concorrin els supòsits establerts a l'apartat 1 de l'article 6.

Article 6

Ús de les armes de foc

1. D'acord amb el que estableix l'article 43 de la Llei 3/2007, del 22 de març, del Cos Penitenciari, els membres del Cos Penitenciari només poden fer ús de les armes de foc en els supòsits de legítima defensa, pròpia o d'altri, o d'intrusió al Centre Penitenciari. En qualsevol cas, ha de concórrer un risc racionalment greu per a la vida o la integritat física del personal del Centre Penitenciari o de tercers, o un risc greu per a la seguretat del mateix Centre Penitenciari, sempre que es tracti d'evitar un mal greu, immediat i irremediable.

2. Els membres del Cos Penitenciari, en fer ús de les armes de foc, s'han de regir pels principis de congruència i proporcionalitat. L'ús de les armes de foc sempre ha d'anar precedit d'un advertiment clar i presencial respecte de la intenció de fer-les servir i s'ha de donar temps suficient perquè es pugui tenir en compte aquesta advertència.

Article 7

Mitjans coercitius autoritzats

Els mitjans coercitius que poden utilitzar els membres del Cos Penitenciari, en l'exercici de les funcions que els són pròpies i per a les situacions que s'assenyalen, són els següents:

a) Mitjans coercitius de control i seguretat:

i) Contenció física personal: està especialment indicada en cas de resistència activa o passiva dels interns a les ordres donades pels membres del Cos Penitenciari que exerceixen les funcions de vigilància que tenen encomanades.

ii) Manilles plàstiques d'un sol ús: estan especialment indicades en casos d'evacuacions i extraccions d'urgència dels interns, quan el nombre d'interns supera el nombre de membres del Cos Penitenciari en disposició d'actuar.

iii) Manilles metàl·liques rígides: estan especialment indicades en cas de desplaçament individual dels interns dins les instal·lacions del Centre Penitenciari i en cas de resistència activa o passiva dels interns, per immobilitzar-los.

b) Mitjans coercitius de defensa:

i) Defenses rígides i telescòpiques: se'n reserva l'ús per a casos de resistència activa greu dels interns.

ii) Transmissors d'impulsió elèctrica: se'n reserva l'ús per a casos de resistència activa greu dels interns, sempre que concorri un risc racionalment greu per a la vida o la integritat física del mateix intern, del personal del Centre Penitenciari o de terceres persones.

iii) Esprais propulsors d'oleoresin capsicum: se'n reserva l'ús per a casos de resistència activa greu dels interns, sempre que concorri un risc racionalment greu per a la vida o la integritat física del mateix intern, del personal del Centre Penitenciari o de terceres persones.

iv) Llançador de projectils esfèrics contenidors d'oleoresin capsicum: se'n reserva l'ús per a casos de temptatives d'evasió, amotinaments als patis o a l'interior del Centre Penitenciari, preses d'ostatges, baralles i altres situacions extremadament greus.

v) Llançador de projectils Save Impact Round (SIR) d'espuma de calibre 40 mm: se'n reserva l'ús per a casos de temptatives d'evasió, amotinaments als patis o a l'interior

del Centre Penitenciari, preses d'ostatges, baralles i altres situacions extremadament greus.

Article 8

Port dels mitjans coercitius autoritzats

1. Els mitjans coercitius de control i seguretat assenyalats als números i) i ii) de la lletra a) de l'article 7 els poden dur els membres del Cos Penitenciari de forma permanent i quotidiana en totes les instal·lacions i les dependències del Centre Penitenciari.

2. Els mitjans coercitius de defensa assenyalats a la lletra b) de l'article 7 els poden dur els membres del Cos Penitenciari en totes les instal·lacions i dependències del Centre Penitenciari. Tanmateix, el port d'aquests mitjans coercitius no té caràcter permanent i quotidià i es troba directament vinculat amb l'ús que se'n pot fer d'acord amb l'apartat 3 de l'article 9.

3. En qualsevol cas, el port dels mitjans coercitius autoritzats per part dels membres del Cos Penitenciari queda condicionat al fet que també estiguin subjectes al port de les armes de foc.

4. El port i l'ús dels mitjans coercitius autoritzats per part dels membres del Cos Penitenciari requereixen haver rebut i superat la formació específica i continuada que en aquesta matèria estableixi el director del Cos Penitenciari, amb l'aprovació del ministre competent en matèria d'interior, en els termes que preveu l'article 13.

Article 9

Ús dels mitjans coercitius autoritzats

1. L'ús dels mitjans coercitius de defensa autoritzats per part dels membres del Cos Penitenciari requereix l'obtenció d'una habilitació atorgada de conformitat amb el que estableix l'apartat 2 de l'article 13.

2. Els membres del Cos Penitenciari que hagin rebut i superat la formació específica i continuada indicada a l'apartat 4 de l'article 8, i/o els quals s'hagi habilitat a aquest efecte segons disposa l'apartat anterior, poden fer ús, en l'exercici de les funcions que tenen encomanades i segons correspongui d'acord amb les situacions assenyalades a l'article 7,

dels mitjans coercitius autoritzats en els casos següents:

a) Per impedir actes d'evasió, amotinaments, preses d'ostatges, baralles i altres situacions extremadament greus.

b) Per evitar danys dels interns a si mateixos o a altres persones.

c) Per vèncer la resistència activa i passiva dels interns a les ordres donades pels membres del Cos Penitenciari que exerceixen funcions de vigilància.

3. Els mitjans coercitius de control i seguretat assenyalats a la lletra a) de l'article 7 poden ser emprats en les situacions en què es requereixi l'ús de mitjans coercitius de defensa. Tanmateix, els mitjans coercitius de defensa no es poden emprar per a finalitats de control o seguretat.

4. En cas d'internes embarassades, només es pot fer ús del mitjà coercitiu de control i seguretat assenyalat al número i) de la lletra a) de l'article 7.

En cas d'internes menors d'edat, només es pot fer ús dels mitjans coercitius de control i seguretat assenyalats a la lletra a) de l'article 7, i del mitjà coercitiu de defensa assenyalat al número i) de la lletra b) de l'article 7.

5. L'ús dels mitjans coercitius autoritzats ha de ser justificat, necessari, proporcionat i adequat, i s'ha de limitar al temps estrictament necessari per assolir la finalitat pretesa.

L'ús dels mitjans coercitius autoritzats sempre ha d'anar precedit d'un advertiment clar i presencial respecte de la intenció de fer-los servir i s'ha de donar temps suficient a l'intern perquè pugui tenir en compte aquesta advertència. Si l'advertència és infructuosa i es manté la situació que motiva l'ús del mitjà coercitiu que correspongui per voluntat pròpia de l'intern, aquest ús ha de seguir, sempre que sigui possible, en atenció a les circumstàncies que concorren i segons correspongui d'acord amb les situacions assenyalades a l'article 7, la prelatió següent:

a) Contenció física personal.

b) Manilles plàstiques d'un sol ús.

c) Manilles metàl·liques rígides.

d) Defenses rígides i telescòpiques.

e) Transmissors d'impulsió elèctrica.

f) Esprais propulsors d'oleoresin capsicum.

g) Llançador de projectils esfèrics contenidors d'oleoresin capsicum.

h) Llançadors de projectils Save Impact Round (SIR) d'espuma de calibre 40 mm.

Article 10

Registre i informe

1. L'ús d'armes de foc o dels mitjans coercitius autoritzats per part dels membres del Cos Penitenciari s'ha de fer constar en un registre específic a aquest efecte, tot indicant la identitat de l'intern concernit, la descripció de l'arma o el mitjà coercitiu emprat, el motiu i la durada del seu ús, i qualsevol altra circumstància que es consideri rellevant. Al registre també hi ha de constar també la signatura i el número d'identificació del membre del Cos Penitenciari que hagi fet ús de l'arma o el mitjà coercitiu. Aquest registre és custodiat per la Direcció del Cos Penitenciari.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, immediatament després de fer ús de l'arma de foc o d'un mitjà coercitiu de defensa, el membre del Cos Penitenciari interessat ha d'elaborar un informe escrit, on ha de constar la seva signatura i el seu número d'identificació, amb el contingut següent:

a) La data, l'hora i el lloc en què s'emeta l'informe.

b) La data, l'hora i el lloc en què s'han produït els fets que motiven l'informe.

c) La identificació dels altres membres del Cos Penitenciari que hagin presenciat eventualment els fets, amb la indicació del grau de participació que hi hagin pogut tenir.

d) La identificació de l'intern en relació amb el qual s'ha fet ús de l'arma de foc o d'un mitjà coercitiu autoritzat.

e) La identificació dels altres interns o de qualsevol altra persona que hagi presenciat eventualment els fets.

f) La descripció de l'arma de foc o del mitjà coercitiu utilitzat.

g) L'exposició detallada dels esdeveniments que han precedit l'ús de l'arma de foc o del mitjà coercitiu autoritzat.

h) La indicació de totes les actuacions dutes a termes de forma prèvia a l'ús de l'arma de foc o del mitjà coercitiu autoritzat.

i) La transposició de la valoració ex ante efectuada que, al seu entendre, justificava l'ús de l'arma de foc o del mitjà coercitiu autoritzat.

j) Si s'ha utilitzat un mitjà coercitiu autoritzat, el temps durant el qual s'ha mantingut aquesta utilització.

k) En cas que s'hagi utilitzat un transmissor d'impulsió elèctrica, les informacions tècniques enregistrades al xip de la memòria electrònica i la gravació audiovisual.

l) Qualsevol altra circumstància que es consideri rellevant.

3. Aquest informe escrit es lliura a la Direcció del Cos Penitenciari, que, al seu torn, en lliura una còpia al ministre competent en matèria d'interior, al batlle o el tribunal sota el control del qual es troba l'intern concernit, i al Ministeri Fiscal.

4. En cas que es faci ús d'un mitjà coercitiu de control i seguretat, s'ha d'emetre un informe amb el mateix contingut assenyalat a l'apartat 2 si, arran de la revisió mèdica que regula l'article 11, l'intern concernit manifesta o el facultatiu mèdic constata signes de lesió que es puguin derivar de l'ús del mitjà coercitiu emprat. En aquest cas, també són aplicables les disposicions de l'apartat 3.

Article 11 *Revisió mèdica*

1. Immediatament després de l'ús de l'arma de foc o d'un mitjà coercitiu autoritzat, l'intern concernit ha de ser sotmès obligatòriament a una revisió per part del facultatiu mèdic del Centre Penitenciari, que, a banda de procurar-li les cures mèdiques necessàries i adequades per pal·liar els efectes derivats de l'ús de l'arma de foc o del mitjà coercitiu emprat, ha d'emetre un informe en relació amb el seu estat de salut. En aquest informe mèdic s'indica expressament si l'intern ha manifestat o el facultatiu ha constatat signes de lesió que es puguin derivar de l'ús de l'arma de foc o del mitjà coercitiu emprat i, en cas afirmatiu, se'n fa una descripció detallada i s'acompanya del material fotogràfic escaient sempre que l'intern ho consenti.

2. L'informe mèdic es posa a disposició de l'intern i, si així ho sol·licita, del seu advocat. També es lliura a la Direcció del Cos Penitenciari, que, al seu torn, en lliura una còpia al ministre competent en matèria d'interior, al batlle o el tribunal sota el control del qual es troba l'intern concernit, i al Ministeri Fiscal.

Article 12 *Custòdia i manteniment de les armes de foc i dels mitjans coercitius autoritzats*

1. El control de la custòdia i el manteniment de les armes de foc i dels mitjans coercitius autoritzats, a fi de garantir la seguretat en utilitzar-los, és responsabilitat de la Direcció del Cos Penitenciari i, si escau, dels membres del Cos que formen part de la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius i en qui es delegui expressament aquesta responsabilitat.

2. Els mitjans coercitius de defensa són dipositats en armaris o armers situats en zones del Centre Penitenciari que es consideren idònies als efectes de garantir la seguretat i, alhora, permetre la intervenció més ràpida possible. Aquests mitjans són custodiats i mantinguts pels membres del Cos que formen part de la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius.

3. Les armes de foc i els mitjans coercitius de control i seguretat són custodiats i mantinguts pels membres del Cos que els tinguin respectivament assignats.

Article 13 *Formació*

1. Tots els membres del Cos Penitenciari que estan subjectes al port de les armes de foc han de realitzar obligatòriament la formació específica i continuada en relació amb el port i l'ús de les armes de foc i dels mitjans de coercitius de control i seguretat que estableixi el director del Cos Penitenciari, amb l'aprovació del ministre competent en matèria d'interior.

El port i l'ús de les armes de foc i dels mitjans coercitius de control i seguretat queden supeditats al fet que els membres del Cos Penitenciari superin la formació específica i continuada en aquesta matèria.

2. Els membres del Cos Penitenciari habilitats per a l'ús dels mitjans coercitius de defensa han de ser seleccionats

tenint en consideració, entre altres factors, la resistència a l'estrès i la facultat de discerniment.

Un cop feta la selecció, aquests membres han de realitzar la formació específica i continuada en relació amb el port i l'ús dels mitjans coercitius de defensa que estableixi el director del Cos Penitenciari, amb l'aprovació del ministre competent en matèria d'interior.

El port i l'ús dels mitjans coercitius de control i seguretat queden supeditats al fet que els membres del Cos Penitenciari superin la formació específica i continuada en aquesta matèria.

3. La formació assenyalada als apartats 1 i 2 és impartida per instructors o monitors especialitzats que són membres del Cos Penitenciari.

4. Els instructors o monitors també han de rebre i superar la formació específica i continuada que estableixi el director del Cos Penitenciari, amb l'aprovació del ministre competent en matèria d'interior. Aquesta formació es pot impartir a Andorra o en qualsevol centre formatiu estranger.

Article 14 *Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius*

1. La Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius està integrada pels membres següents:

- a) El director o el director adjunt del Cos Penitenciari.
- b) Un membre del Cos Penitenciari que sigui instructor o monitor de tècniques d'intervenció.
- c) Un membre del Cos Penitenciari que sigui instructor o monitor de tir.
- d) El metge coordinador del Centre Penitenciari.

La Comissió és presidida pel director o el director adjunt del Cos Penitenciari i els membres assenyalats a les lletres b) i c) exerceixen les funcions de secretari de forma rotatòria.

2. Els membres de la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius que s'assenyalen a les lletres b) i c) de l'apartat 1 són nomenats i cessats lliurement pel ministre competent en

matèria d'interior, a proposta del director del Cos Penitenciari.

3. Les funcions de la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius consisteixen a:

a) Avaluar i aprovar, amb caràcter general, el port i l'ús dels mitjans coercitius autoritzats.

b) Establir, amb la valoració prèvia dels riscos que poden tenir sobre la integritat física i psíquica dels interns i d'acord amb les disposicions d'aquest Reglament, la utilització que es pot fer de cadascun dels mitjans coercitius autoritzats i els supòsits que poden motivar aquesta utilització.

c) Decidir, en particular, el nombre, la durada i la intensitat de les descàrregues elèctriques que es poden realitzar en la utilització dels transmissors d'impulsió elèctrica.

d) Verificar les dades contingudes en els xips de memòria dels transmissors d'impulsió elèctrica i, en concret, el nombre de vegades que han estat emprats, el moment precís de la utilització, i el nombre, la durada i la intensitat de cadascuna de les descàrregues elèctriques.

e) Comprovar al correspondència de les dades esmentades a la lletra d) amb les anotacions i les mencions que consten al registre i als informes indicats als apartats 1 i 2 de l'article 10.

f) Avaluar i determinar de forma individualitzada, en el moment de l'ingrés d'un intern al Centre Penitenciari, si s'escau prohibir o restringir respecte d'aquest intern la utilització eventual d'un o diversos dels mitjans coercitius autoritzats, d'acord amb l'informe inicial sobre el seu estat de salut que hagi efectuat el facultatiu mèdic del Centre Penitenciari.

g) Avaluar i determinar la incidència que qualsevol canvi en l'estat de salut d'un intern pot tenir en relació amb la utilització d'un o diversos dels mitjans coercitius autoritzats i, si escau, ampliar-ne, restringir-ne o prohibir-ne la utilització eventual, d'acord amb els informes mèdics que hagin efectuat el facultatiu mèdic del Centre Penitenciari.

h) Controlar l'estoc dels mitjans coercitius autoritzats i recomanar-ne la reposició o l'adquisició, d'acord amb les demandes que puguin efectuar els instructors o els monitors, o els altres membres del Cos Penitenciari. En cas que, d'acord amb les innovacions en la matèria, calgui adquirir mitjans coercitius diferents dels que es relacionen a l'article 7, la Comissió adreça un informe motivat al ministre competent en matèria d'interior, a fi que valori la possibilitat i la conveniència de promoure les modificacions reglamentàries oportunes a aquest efecte.

4. La Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius es reuneix com a mínim amb una periodicitat mensual, o quan així ho sol·liciti qualsevol dels seus membres.

En qualsevol cas, la Comissió s'ha de reunir sempre dins del primer dia hàbil següent a l'ingrés de cada nou intern al Centre Penitenciari o des que es coneix qualsevol canvi en l'estat de salut d'un intern que pot tenir relació amb la utilització d'un o diversos dels mitjans coercitius autoritzats, a l'efecte d'acomplir les funcions assenyalades a les lletres f) i g) de l'apartat 3.

5. Correspon al president de la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius adreçar a la resta dels membres la convocatòria de cada reunió, amb una antelació mínima de set dies, llevat dels supòsits indicats al segon paràgraf de l'apartat 4, en què és suficient una antelació mínima de vint-i-quatre hores.

La convocatòria es comunica per qualsevol mitjà escaient que en permeti acreditar la recepció efectiva.

6. Les decisions adoptades per la Comissió Tècnica d'Avaluació i Control dels Mitjans Coercitius es recullen en un acta, i s'han de fer saber als membres del Cos Penitenciari pels mitjans i els procediments de comunicació emprats habitualment.

Quan la decisió de la Comissió consisteixi a ampliar, restringir o prohibir la utilització d'un o diversos mitjans coercitius autoritzats en relació amb un intern, se n'inclou una còpia a l'expedient personal al qual fa referència l'article 20 de la Llei 4/2007, del 22 de

març, qualificada penitenciària. Aquesta decisió també es comunica als membres del Cos Penitenciari, sense exposar tanmateix els motius de salut o mèdics que emparen la decisió.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 19 de novembre del 2014

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Decret d'establiment del títol estatal de màster en humanitats

Exposició de motius

La Llei 12/2008, del 12 de juny, d'ordenació de l'ensenyament superior, preveu que el Govern estableixi les titulacions de qualsevol grau que tenen caràcter estatal. Les titulacions universitàries de caràcter estatal s'estructuren sobre la base dels cicles establerts en el marc del sistema europeu d'ensenyament superior (EEES). El primer cicle condueix al grau de bàtxelor, el segon al de màster, i el tercer al de doctor.

L'ordenament jurídic andorrà preveu que s'hagin d'adoptar totes les mesures necessàries perquè l'ensenyament superior de caràcter estatal s'adeqüi a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior creat a partir del Procés de Bolonya.

Mitjançant la creació d'aquesta nova titulació de màster en humanitats, es vol formar professionals amb un perfil versàtil i adaptable a una oferta laboral cada vegada més diversa. Aquesta titulació ha de respondre a la necessitat de formar professionals amb uns coneixements avançats en el camp de les humanitats i que proporcionin una formació –tant teòrica com pràctica– especialitzada i avançada, en consonància amb l'especificitat d'Andorra però també amb l'entorn global actual.

D'acord amb aquestes consideracions, el Govern, en la sessió del 19 de novembre del 2014, a proposta de la ministra d'Educació i Joventut, aprova